

עין משפט  
נר מצוה

ל' א ת"י פ"ג מהל' פסולי  
המוקדשין הלכה י'  
ל' ב ב ת"י פ"ח שם הלכ"א:  
ל' ד ד ת"י שם הלכה י':

תורה אור השלם

1. ותנשם אשר תאכל בשר  
מזבח השלמים אשר יליד  
והוא עולה וברכה ותנשם  
הוא מעלה; ויקרא י: כ
2. לכל בשר בעל חיים והוא  
בשר יחיה וכן יתקטף את  
משכן וידה סמא וברכה  
תנשם הווא מישאלל ב' כ  
גפה אל וקר עול סמא ויה  
עד סמאלל ב'
3. סמאלל י: יג
3. ותש' כ' תנע' ב'ל' סמא  
בסמאלל א'ב' ו'ל' ב'כ'ה  
סמאלל א'ב' ו'ל' ש'ק' סמא  
וא'ל' מ'ב'ש' ו'כ' ו'ה'ל'מ'ס'  
ש'ל'י'ו'ק' ו'ב'ר'כ'ה' ו'ת'נ'ש'ם'  
הווא' מ'ע'ל'ה' ו'י'ק'ר'א' י: כ

## הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דמיפרת. שגפר, וחזירו חזיר  
אזכין כמאן דמפרתי דמו (ספחים  
פ"ה) וכן בשחיטת חולין (ביצה  
ב.) מרי דבי. בעל שמועס א.  
הנה (בראשית לו) מתרגמין די  
(ב"ב פ"ב)

שיטה מקובצת

[illegible]

בית שמאי פרק רביעי זבחים

א. במאי דמשלה מקומץ משלה אידך  
ומשלה זו האור נקלט אף זה שעל  
האור וקאמרת דאס ירד השאר יעלה  
הן. איסור פיצול לכדאמרן שאס (ב) ירד  
יעלה ואיסור נוסף ונומא נמי י: להב

[פקע] שלא יתחייב להאכלנו מדי:  
מרי דיכי. בעל השמועה הזאת:  
מוצא מקור עתיר הוא. לטור את  
העומאה ממש להעלותו: וטומא  
עליו כו'. לקמן יתחייב לו בשמעתין (א)  
למימרא דבטומאה הגוף מדבר (א)  
והא"י קראי קאי (ויקרא ו) והנפש אשר  
תאכל בשר מוצא להנלים אשר לו  
וטומאתו עליו יבול טומאת הבשר  
ידמות דה"ל עליו אבשר קאי ונימא  
דטור שאכל את הטמא קאי ת"ל  
וטומאתו עליו משמע שערין היא עליו  
יבולין ליתר הכתוב מדבר וזו  
הגוף טומאה פורחת ממנו על ידי  
בעילה ואם יאמא דבשר קדשים יבול  
ליתר על ידי מוצא מהיכא ילפי  
אחרים דלא נבשר משתעי קרא הרי  
טומאה פורחת ממנו: כבשר שלמים  
שפיקין. דקרא בשלמים כבשר דלוי  
אפי' למוצא וא"ל פתרים טומאתו (א):

רבינא אמר. קף אברין = הראוי  
למוצא כתיבי הכא דכתיבי (שם) אשר  
לה' לרבות הלימודים ואפילו הכי לא  
נלקח דשפיר ילפינן מיניה דטומאה  
עליו עניייה קף דמכתיבי טומאתו  
עליו דמשמע בראי' להפריש עומתו  
כשהוא שלם כעין שקבלה עליו =  
בעיניה משמע: **טומאת הגוף הכסוב**  
**מדבר** שהרי עוסק בה והולך דכתיבי  
(שם) כל טעור יאכל צה וסמין ליה  
והנפש אשר תאכל בשר וגו' אמר'  
שהתחיל להחיר הגוף בשלשן נקבה  
והנפש אשר תאכל וכתיבי טומאתו  
עליו לשון זכר דמשמע דקף אברין  
כטומאת = הגוף דכתיבי כטומאת  
בשר: כל אינו אלא **כטומאת בשר**.  
דכא עליו לשון זכר הוא והאכל הכסוב  
בשלשן נקבה: הכי גרסינן = **טומאתו**  
**טומאתו** (ג' טו.) וילין מציאתי מקדש  
דכתיבי ביה עוד טומאתו כי (במדבר  
יט):  
וגאמר לכלן **טומאתו** הוא ונאמר

וַיֹּסֶף: רַבִּי אֲמַר וְאֵלֶּךְ כְּעֹמָתָא הַגֹּן  
 שֶׁבָּרַח זֶכֶה הַשְּׁמַיִם וְגו'. וְלִקְרִיבָה מִדְּרָס  
 עֲלֵינוּ. מִשְׁמַע שְׁעָדִין לֹא נִגְדָּה מִמֶּנּוּ  
 וְהָיָה דְקָמָה כְּעֹמָתָא הַגֹּן לְמַעַם כְּתָרָא  
 וְהָיָה מִדְּרָסָמַע דְּלֹאֲהִיבָא דְלִשְׁתִּי כְּתָרָא  
 וְנִקְבָּה וְסִימָא כְּלָשׁוֹן נִקְבָּה וְלָשׁוֹן וְזִכְרֵה  
 וְאֵלֶּכָּה מִדְּרָס וְזֶכֶה יֵשׁ אִף הַרְלָשׁוֹן  
 וְזִכְרֵה וְסִימָנָהּ הֵיא הַרְלָשׁוֹן כְּעֹמָתָא  
 מִמַּלְאָךְ וְהָיָה יֵשׁ טוֹמָתָא שֶׁבָּרַח וְהַשְּׁמַע  
 מִסּוֹס דְּהוֹבִיר הַכְּתוּב אֵת הָאֲחֻלּוֹת כְּלָשׁוֹן  
 וְיֵשׁ שֶׁאִף הוּא כְּלָשׁוֹן הוּא מִדְּרָב וְאִי  
 וְדָק (מ. ל.) לְמַאי אֲתֵרְבִּיר: **מַסִּיבָא** אִי  
 כְּעֹמָתָא הַגֹּן שְׁנִיב כְּתָרָה" וְלִקְרִיבָה יֵשׁ  
 וְנִגְדָּה מִמֶּנּוּ כִּפְרָשָׁה וְיִקְרָא אִי (כ. כ.)  
 אִם רִחַךְ וְיִקְרָא כ. הָא אִם רִחַךְ יֵאֵלֶּכְךָ  
 יֵשׁ (ס.) וְאִקְוִימָנָה וְיִגְמִי (ס.) כְּתָרָמָה  
 לֹא נִגְמַר תְּרֹמָה הֵייתִי אֲמַר כְּעֹמָתָא  
 אֲמַר כְּעֹמָתָא כְּעֹמָתָא. כְּעֹמָתָא הַרְלָשׁוֹן  
 מִשְׁמַע כְּלָשׁוֹן וְלֹא נִגְמַר כְּעֹמָתָא אִף הַרְלָשׁוֹן  
 שֶׁרֶךְ דְּכַחֲבִי (וְיִקְרָא כ.) וְהוֹגֵעַ כָּל  
 רִי אִם נִגְמַר עֲמַל שֶׁרֶךְ וְלֹא נִגְמַר  
 כְּעֹמָתָא וְאִי עַל הַקְלוֹת כְּלָשׁוֹן דְּקָמִי:  
 וְאִם

אבר דמתבר אבל קומין דמיפרת אימא לא קמ"ל אמר רב אחאי הלכך "האי קומין פגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה וימשלה בו האור מסיקנא ליה לכוליה לבתתלה: אמר רבי "צחק אמר רבי יוחנן לכהפגול והותר והטמא שחעלן לגבי מוזהב פקע איסור מזהן אמר רב חסדא מרי דיכי מוזהב <sup>א</sup> מקוה טמרה אמר רבי יודא נשמשלה בהן האור מתיב ר' צחק בר ביסנא אחרים אומרים <sup>ב</sup> וטומאתו עליו מי שטומאה פורחת ממנו יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו ואם איתא הרי טומאה פורחת ממנו על ידי האור כמי רבא על ידי מקוה קאמנינו מדיי מקוה כתיב אל אפר אפר רב פפא בבשר שלמים

וְאָמַר <sup>י</sup> וְטוּמְאָתוֹ עָלָיו מִי שְׁטוּמָא פּוֹרַחַת פּוֹרַחַת  
דְּבֵר שְׂאֵין טוּמָא פּוֹרַחַת כִּשְׁהוּא שְׁלֵם אֵלָא  
עָלָיו בְּטוּמַת הַגּוֹף הַכְּתוּב מְדַבֵּר אֹתוֹ אֹמֵר  
מֵאֵת בָּשָׂר נֶאֱמַר כֹּאן טוּמְאָתוֹ <sup>י</sup> וְנֶאֱמַר לֹהֵלֵךְ  
בְּטוּמַת הַגּוֹף הַכְּתוּב מְדַבֵּר אֵף כֹּאן בְּטוּמַת  
גּוֹף הָוָיָא וְנֶאֱמַר דְּרִישִׁים בְּלִשׁוֹן רְבִים וְנֶאֱמַר  
הַגּוֹף הַכְּתוּב מְדַבֵּר רַבִּי אֹמֵר וְאֵכָל בְּטוּמַת  
<sup>י</sup> וְטוּמְאָתוֹ עָלָיו מִי שְׁטוּמָא פּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ  
אִמְרֵנּוּ אִמְרֵנּוּ מִדְּרַבִּי אֹמֵר וְאֵכָל בְּטוּמַת הַגּוֹף  
וְרַבָּא כָּל קָרָא דְּלֵא מְפָרֵשׁ לִיה רַב יִצְחָק בֶּר  
שֵׁא לֵה רַב <sup>י</sup> וְעֵינֵי לֹא מִפְרָשָׁא הֵכִי אִמְרֵנּוּ  
תַּח הַכְּתוּב בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה וְסִיִּים בְּלִשׁוֹן נִקְבָּה  
הַכְּתוּב מְדַבֵּר מִתְּנִיתָא דְּתַנַּי <sup>י</sup> אִם נֶאֱמַר  
נֶאֱמַר <sup>י</sup> חֲמוּרוֹת לֵמָּה נֶאֱמַר קָלוֹת אִם נֶאֱמַר  
עַל הַקָּלוֹת כִּלְאוֹ וְעַל הַחֲמוּרוֹת בְּמִיתָה לֵכָךְ  
תֵּל וְלֹא נֶאֱמַר קָלוֹת הֵייתִי אֹמֵר עַל הַחֲמוּרוֹת  
לֵכָךְ נֶאֱמַר קָלוֹת מֵאֵי קָלוֹת וּמֵאֵי חֲמוּרוֹת  
וְרִמּוּתָּה הֵייתִי אֹמֵר בְּמִיתָה הִשְׁתָּא נִמֵּי הָא <sup>י</sup>  
יֵהִי אֹמֵר בְּמִיתָה דִּין לֵכָא מִן הָרִין לְהִיּוֹת כְּנֶדָן  
טוּמַת מָלָא וְכַמְתָּא אֵי בְּתִרּוּמָה אִידֵי אִידֵי  
חֲמוּרוֹת וְכִלְאוֹ בְּמִיתָה <sup>י</sup> וְהָא <sup>י</sup> לֵכָךְ נֶאֱמַר  
הָרִין לְהִיּוֹת כְּנֶדָן וְהָא <sup>י</sup> כַּאֲכִילָא מַעֲשֵׂר

וְטוֹמָאָה בְּלָשׁוֹן יִחַד דְּכַחֲבִי טוֹמָאָתוֹ עָלָיו וְלֹא כַחֲבִי טוֹמָאָתָא  
וְדְכַחֲבִי בְּתַרְיָא (ויקרא יא) נֶשֶׁךְ יָדָא בְּכָל עֵמָּה וְגו' וְאִשְׁכַּח  
מִזַּה עַל רַחֲשׁוֹן יִחַד בְּטוֹמָאָתָא הַגּוֹף הַכְּחוּב מִדְּבַר: וְטוֹמָאָה  
דְּכַחֲבִי דְכַשֵּׁר לְעוֹלָם הוּא יִחַד עָלָיו: מֵאִי מִשְׁמַע: מִקְרָא דְכַחֲבִי  
עַל כָּל עֵמָּה וְקָמַר טוֹמָאָתָא בְּשַׁר מְדַלָּה כְּחִבִּי וְטוֹמָאָתָא  
יִצְרִי: לְקִמְיָה מִפְּרָשׁ מֵאִי הִיא: הוּאֵל וּפְסָח הַכְּחוּב כְּשֵׁנִי בְּשַׁר  
וּמִמָּה וְאֵל כְּמִשְׁר וְצַח שְׁמַלְתִּי וְנִכְרַחֲתִי הַנֶּשֶׁךְ יָדָא וְלֹא כְּחִבִּי  
הֵנָּה וְלָשׁוֹן זָכַר בְּחֻמֶּשׁ אֵף יִחַד (על פי קן) טוֹמָאָתָא הַגּוֹף הַכְּחוּב  
טוֹמָאָתָא בְּשַׁר הַכְּחִי כְּחִי קִרְא (שם) וְהַכְּבִשׁ אֲשֶׁר יֵנֶה בְּכָל  
וְיִסְחָבִיל טוֹמָאָתָא הַגּוֹף וְסִימָן לָהּ וְהַנֶּשֶׁךְ אֲשֶׁר מִחֻלָּל בְּכָל  
יֵצִיטוּ סְבִירַשׁ טוֹמָאָתָא בְּשַׁר מְדַרְבַּע נִעְשִׂיו מִקְרָא הַשֵּׁנִי  
עַלֵּם כְּרִימוֹת הֵן טוֹמָאָתָא הַגּוֹף וְלְקִמְיָה מִפְּרָשׁ בְּהֵאִי פִירְקָא  
הֵנָּה לֹא פִירָשׁ יִהְיֶה: אֵם נִגְמְרוּ קִלּוֹם: לְעִינֵן אֲחִילֵת קִדְשִׁי  
וְהֵאֱיִי אֹמֵר: אֵי נִגְמַר קִלּוֹם מִעֲשֵׂר מִשְׁמֹרֹת טְרֹמָה: וְיִמִּים וְאֻקְרִימִים  
אֵי נִגְמַר בְּמִשְׁמַע יִמִּים (דף ע"ג) דְּכַחֲבִי וְאֵלֶּם מִעֲשֵׂר בְּלָאוֹ וְכַחֲבִי וְכֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטִיבָר וְאִחֵל יֵאֵל  
וְכֹא וְגו' וְקָמַר הַנֶּשֶׁךְ אֵם נִגְמַר מִשְׁמַע יִחַד אֲשֶׁר שְׁמֹרֹת  
וְהֵאֱיִי מִיחָה כְּמִכָּבֵד צִיָּה: וְכֹא אֵל נִגְמַר וְהֵאֱיִי  
בְּקִלָּא וְאֹמֵר מִמִּשְׁרָא דִּיזֵי לָגַל מִן הִדֵּן לְיִמִּים כְּדוּמ  
דְּקָאִמַר: אֲטוֹמָאָה קָאִי דְכַחֲבִי הֵם טוֹמָאָתָא מִת וְטוֹמָא  
שִׁמְךָ יִחַד דְכַחֲבִי בְּחֹרִיבֵיהּ אֲחִילֵת מִעֲשֵׂר טְרֹמָה וְעִינֵינֵן וְ  
אֵי בְּחֹרִיבֵיהּ עַל שְׁמִיָּהן יִחַד טוֹמָאָתָא הוּא אֲחִילֵת טְרֹמָה

וְנִמְצָא בְּכָן וּבְסוֹמַחַת עֵלְיוֹ וְנִמְצָא  
הֵלֶן בְּבֵית מִקְדָּשׁ עוֹד  
וּסוֹמַחַת בּוֹ. כִּי גִידְתָּ אֶת־הַקְּטוֹרֶת  
וְנִתְּרַת הַהֵיטֵן וְיָחַץ מִפְּרִיט דִּגְרוֹס  
וְנִמְצָא הֵלֶן כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר יִקְרַב מִכֹּל  
וְיַעֲבֹד אֶל הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר יִקְדְּשׁוּ בָנוּ  
וְיִשְׂרָאֵל כֻּלּוֹ וְעוֹמַמְתוֹ עֵלְיוֹ (וְיִקְרָא כֵּן)  
וְיֵשׁ (פֶּרֶשׁ) פִּשְׁטָעוֹ לִי הֵלֶן דִּלְיִי  
נְעוּמַת הַנּוֹף לִי נְעוּמַת בֶּשֶׁר  
הֵלֶן לִי לִמְחִיב וְעוֹמַמְתוֹ עֵלְיוֹ  
אִתּוֹ רִבִּים כְּדִמְכִיב אֶל הַקְּדוֹשִׁים  
לְשׁוֹן רִבִּים דֹּחֵף עַל גַּב דֹּחֵף מוֹסִיק  
שִׂמְחָה אֲדַעְמִיהָ מִלּוֹק לְשׁוֹן רִבִּים  
הֵיטֵן לִיְהוָה שִׂמְחָה לְשׁוֹן רִבִּים אֲבָל  
מִדְּמִי פִשְׁטָעוֹ לִי לְשׁוֹן רִבִּים:

עסקינן דלא חזי להקרבא רב  
ממנו כשהוא שלם צ"ב בשר  
כשהוא חסר: גופא צ"ב טומאת  
בטומאת הגוף או אינו אלא כ  
בטומאתו (עליו) [בז] מה לה  
הגוף הכתוב מדבר ר' יוסי א  
טומאה בלשון יחיד בטומאת  
הגוף הכתוב מדבר אחרים א  
יצא בשר שאין טומאה פורחת  
הכתוב מדבר מאי משמע אמ  
אבודימי וכל מתנינא דלא מ  
ר' יצחק בר אבודימי הווא ל  
ולשון זכר באמצע בטומאת ד  
קלות למה נאמרו חמורות וא  
קלות ולא חמורות הייתי אומ  
נאמר חמורות ואם נאמר חמו  
יהא חייב ועל הקלות יהא פו  
אלימא קלות מעשר חמורות  
במיתה [ותו] א ואי לא נאמר ר  
אלא קלות טומאת שרץ חמו  
הוא ב במיתה ותו לכך ד נאמר  
הייתי אומר במיתה דיו לבא

קדשים בלשון רבים. שלמים בלשון רבים  
הכחוש במדבר. מקראם אשחריו יוריעה  
הידי דמשה ליה מואבל קדקת תבאר  
נמי טומאתו פורחת ממנו הכחוש מ  
טומאת הגוף כדכתיב נפש אשר  
בשר אף: וכל מפיסוף דלא מפרש לה  
באחלוא. דכתיב (שם) נפש כי תגע בבה  
אל תחמה עליו אם פתח וסיים בלשון  
הגוף היה עוסק והיך וכבר פסק מל  
טעור יאכל בשר פסק מפיסוף ונש  
נקבה ונכח וטומאתו עליו בלשון  
קשר שני כריתות בטומאת הגוף למ  
דלא מפרש לה ועירי מאי היא איה  
מפרש ואילז מאי קלות ומאי חמורות  
מאי יאכל מן הקדשים כי אר רחץ נש  
ואף על פי שלא העריב שמשו הרי טומ  
ובחיב הכהוא עניינא אלל תרומה ומת  
אלל השמא דנאמר אינו בביהה ב  
כי זה מיהא הלא אלל מייחין לה איה  
בלאו ולא בביהה: אלל קלות וטומ  
טמא נפש [ור'] או איש אשר יגע ב  
טומאת מת כדכתיב ועל איה איה

(א) ח"כ צו פ"ד ה"ו, אמור  
 פרש"ד ה"ט, ירוש' שבועות  
 פ"א ה"ב, (ב) ח"כ צו שם ה"י  
 ג"ד, אמור שם ה"י, ח, ט,  
 ירוש' שם ושם ה"ג, (ג) ח"כ  
 צו פט"ו ה"ב, אמור פ"ד  
 ה"ט, (ד) העיל ל"ז, (ה) לעיל  
 ל"ג, (ו) פ"ק לעיל טו' ת"ר' ע"ז  
 א"ל (הע"ז)

שינוי נוסחאות

[illegible]

ליקוטים

**מאי מסמך**, יש מי שקורא המים בפחית, ומפרש ששואל ברו השמטעות, כלשון מאי דכלל דוכח, ואינו כן אלא המים והאלף שניהם בנקודות צוריי, והכי קאמר משמעות דקרא מאיזה מקום הוא, ושלילה (הושבע)



**Torah-Box.com**  
diffusion du judaïsme aux francophones